

[Arne Melchior]

det kun indirekte er hans felt, oplyse tinget om, hvorvidt hans kollega i regeringen så har givet generaldirektøren besked om at ombytte dette overarbejde med 508 fastansatte? Jeg kan udvide spørgsmålet med den klassiske tilføjelse: og hvorfor ikke? Mon ikke det er, fordi det ikke er så enkelt, som arbejdsministeren forestiller sig.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Lovforslaget omfatter også den offentlige sektor og vil selvfølgelig også have den virkning, at der dér vil blive ansat det antal personer, som hr. Arne Melchior er inde på. Nu ved hr. Arne Melchior jo, at der ofte er begrænsninger her, idet der er loft over antallet af stillinger inden for de enkelte offentlige styrelser, og før disse begrænsninger er ændret og den fornødne uddannelse osv. af arbejdskraften er gennemført, vil man ikke have den fulde beskæftigelsesmæssige effekt. Men i og med at dette forslag fremsættes, må man selvfølgelig hæve stillingslofterne svarende hertil inden for den offentlige sektor og gennemføre den arbejdsmarkedspolitiske forberedelse, der er nødvendig herfor.

Jeg vil i øvrigt sige, at ministeren for offentlige arbejder – som alle andre medlemmer af regeringen – selvfølgelig er tilhænger af regeringens forslag. Men da har hr. Niels Helveg Petersen selvfølgelig – undskyld, hvad hjertet er fuldt af ... – hr. Arne Melchior et godt bevis på, hvor store beskæftigelsesmæssige virkninger der kan være af en bedre fordeling af arbejdet gennem en begrænsning, ikke forbud, men begrænsning, afspadsring, af overarbejde.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg er ked af, hvis man ikke inden for det radikale venstre opfatter det, som om regeringen har talt med det radikale venstre om dette forslag. Da det er mig selv, der har gennemført disse samtaler, skal jeg dybt beklage, hvis man ikke kan karakterisere disse samtaler som værende samtaler med det radikale venstre. Det skal jeg ikke bebrejde nogen, det har bare været mit indtryk. Men jeg synes alligevel, det er almindelig – almindelig – hensyntagen, at man, inden man kritiserer et forslag, som regeringen af gode grunde kan have al mulig grund til at tro at det radikale venstre støtter, retter en henvendelse for at få en drøftelse. Vi har selvfølge-

lig været parat til at diskutere det. Det har stået i statsministerens åbningstale, i måneder har man vidst, at dette forslag ville komme; aldrig har nogen rettet en henvendelse, der kunne give regeringen anledning til at tro, at man ikke fortsat stod ved sit ord. Og så tager man oven i købet afstand fra det på et tidspunkt, hvor det end ikke var fremsat, hvor det ikke var muligt for hr. Niels Helveg Petersen og andre at udtale sig om det, fordi det slet ikke forelå trykt. Det må være tidspresset; der er årsagen hertil.

Så vil jeg også sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg håber, den positive udgang af denne debat hr. Niels Helveg Petersen og mig imellem må være, at hvis vi i øvrigt kan blive enige om de arbejdsmarkedspolitiske forudsætninger, så vedstår hr. Niels Helveg Petersen det, som det radikale venstre gennem år har sagt vedrørende begrænsning af afspadsring og overarbejde, og så vil det radikale venstre være med til at gennemføre det i folketinget. For hr. Niels Helveg Petersen ved selvfølgelig, at det betyder, at flertallet i denne sal ændres med hensyn til gennemførelsen af forslaget om overarbejde, og derfor er det selvfølgelig ikke nogen ligegyldig diskussion.

Hr. Arne Melchior bebrejder mig, at jeg ikke fremsætter forslag, hvorom vi i forvejen ved der er flertal. Det er også rigtigt. Da efterlønsforslaget blev lagt frem, var der heller ikke flertal i forvejen. Det gælder dyrtidsfondsforlaget, det gælder næsten alle forslag vedrørende arbejdsløshedsforsikringslovgivningen osv. Det er altså simpelt hen traditionen på arbejdsmarkedet, og så har vi jo, efter at forslaget er fremsat, i et fornuftigt samarbejde også med hr. Arne Melchior, kunnet finde praktiske løsninger. Det er denne udmærkede tradition, som jeg håber vi må kunne fortsætte. Derfor vil min udgangsreplik i denne debat ikke være at konstatere, at der er et negativt flertal i folketinget, men at der er en vilje til, selv om man har betænkeligheder, og selv om der er en lang række forudsætninger, der på forhånd skal opfyldes, også at diskutere det bidrag til nedbringelse af ledigheden, der ligger i dette forslag.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

En kort bemærkning til hr. Arne Melchior. Det bliver så den sidste.